"I hear of Sherlock everywhere"

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA

SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK

THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Præsident & Redaktør:
Bjarne Nielsen, Hestehavevej 30,
4572 Nr. Asmindrup. Tlf: 53 42 42 38.

Skatmester/Treasurer:
Agnes Licht, Maglemosevej 46,
2900 Charlottenlund.

Gironummer: 6 08 70 86

Nr. 3, 1995 * 40. Aargang

Art in the Blood by Scott Bond

Now tell me Mr. Claus, when did you last see these eight tiny reindeer?

Sherlockiana, **ISSN 0902-0330** udkommer 2 eller 3 gange om aaret.
Pris kr. 50,- i Danmark. I Norden kr. 60,-. Udenfor Norden $12. Udsendes gratis til medlemmer.

AARSMØDE & GENERALFORSAMLING 1996

finder sted

lørdag d. 6. Januar kl. 18:00
i Caféen i Nikolaj, Nikolaj Plads 12, (tlf. 33 32 96 92).

Menuen vil bestå af fiskesuppe med safran, torsk og fine urter og derefter grydestegt kalvetykkam med svamperisotto og skysauce. Heril smør og friskbagt brød. Senere på aftenen er der natmad. Prisen for hele arrangementet bliver kr. 150.

Efter generalsforsamlingen vil P.J. Snare fortælle om, hvordan man efter et langt liv med fiktive kriminalromaner finder frem til Holmes og det virkelige liv.

Vi byder velkommen til vore to nye medlemmer, Jan Bitsch Steffensen og Bjarne Rother Jensen, som vi håber at se på årsmødet.

Tilmelding til Bjarne senest den 3. Januar (tlf: 59 932 221, 53 42 42 38 ell. 40 15 09 21)

A Case of Identity?
For our foreign readers!

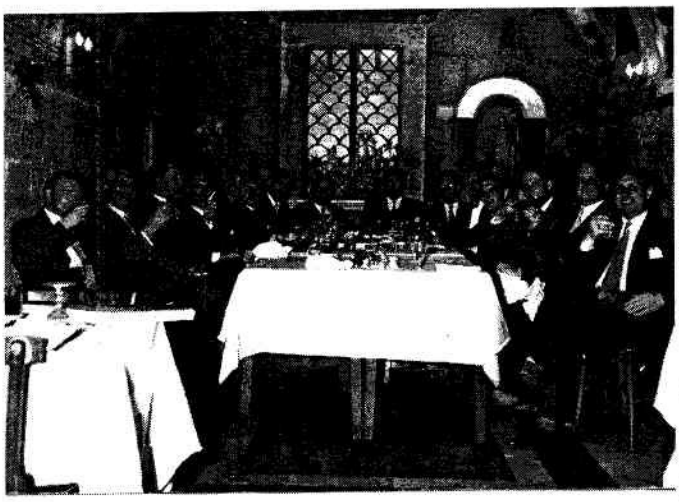

I found these pictures among A.D. Henriksen's papers. They are definitily not from Denmark. Where are they from? Who are the people in them? When were they taken? Any help will be appreciated.

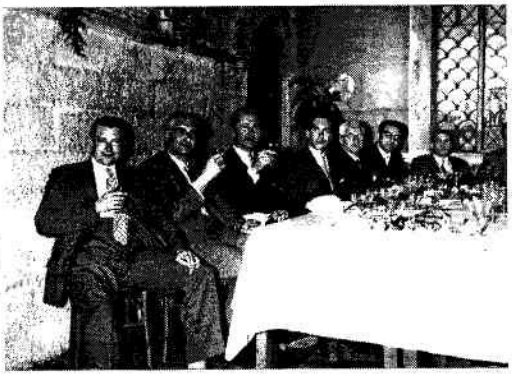

Number four from the left might be a very young Niels Jørgen Haagerup. He was in the USA before or just after he became a member of Sherlock Holmes Klubben in Denmark, and this might be the reason for the pictures being among A.D. Henriksen's papers.

But then again, maybe they were just sent to Henriksen to show some of the people he corresponded with.

Pray help us.

EN STUDIE I GENEALOGI

af Jørgen Frørup

Hvem var Sherlock Holmes forfædre? Conanen giver ikke mange oplysninger, men Holmes fortæller dog Watson (Gree), at hans forfædre var "country squires, who appear to have led much the same life as is natural to their class". "Squire" er en høflighedstitel, der betegner den største jordbesidder i et område, nemlig godsejeren, der som oftest er af adelig slægt, men kan også anvendes som synonym for "the upper middle class." Det er værd at bemærke anvendelsen af ordet "appear", der synes at antyde, at Holmes kun har hørt om sine forfædre og ikke har noget nærmere kendskab til dem. Dette vender vi tilbage til.

Holmes fortæller endvidere, at hans bedstemor var en søster til "Vernet, the French artist", men vi får ikke at vide, hvorvidt denne dame er hans farmor eller mormor. Men hvilken Vernet? Antoine Vernet blev født i Avignon i 1689, en flittig mand, der satte ikke mindre end 22 børn i verden. fire af disse blev kunstnere, nemlig Claude Joseph, Francois Gabriel, Antoine og Antoine (der var faktisk to sønner med dette navn). Den mest produktive af disse var Claude Joseph, der blev født i Avignon i 1714. Malerier fra ikke mindre end 20 franske havnebyer blev udført af Claude Joseph på bestilling af Ludvig XV. Blandt hans afkom træffer vi Antoine Charles Horace, bedre kendt som Carle, født i Bordeaux i 1758. Det er ham, der malede "Morgen i Austerlitz". Det fortælles om Carle, at han "ved et enkelt blik kunne bedømme en model til mindste detalje"!!! Blandt hans børn finder vi Emil Jean Horace, kaldet Horace, vel nok den bedst kendte af Vernet-malerne. Hans søster, der blev født i 1787, var Antoinette, bedstemor til Holmes på fædrenes side.

Antoinette blev gift, ikke med en engelsk, men med en irsk godsejer, Patrick Holmes, der havde et gods i nærheden af Kilkenny, øst for Tipperary. Holmes' bedsteforældre blev gift i 1805, og parret fik tre sønner, den yngste af dem var Victor Holmes, der blev født i 1811. Han giftede sig i 1843 med en datter af en anden irsk godsejer, Maureen O'Sullivan. Som yngste søn kunne Victor ikke regne med at arve jord i Irland, og han udvandrede derfor til England i 1845 og slog sig ned i Yorkshire i nærheden af Helmsley. I 1847 fik parret deres ældste søn, der fik navnet Mycroft. Baggrunden for dette usædvanlige navn var følgende:

I den lokale dialekt er "croft" betegnelsen for en jordbesiddelse, og Victor kaldte sin ejendom for "My croft", (i modsætning til naboernes "Smith's croft" og Jones' croft"). Fantasifuldt? Måske, men tænk på hvor mange danske villaer, der hedder "Villa Nobis" eller "Os nok". Da den ældste søn var udset til at arve ejendommen, fik han navn efter den - "Mycroft".

Da Mycroft var syv år gammel fik han en lillebror, der fik navnet Sherlock. Også dette navn var begrundet. Drengen blev nemlig født med langt, sort hår, hvad der i den lokale overtro var et dårligt varsel. Barnet blev derfor klippet umiddelbart efter fødslen. Dette kaldes i Irland for "umri-shah", men da nu dette foregik i England, måtte man nok hellere forstærke virkningen ved at bruge en engelsk betegnelse, det blev derfor til "sheer lock" (= skære håret).

I disse omgivelser voksede så Mycroft og Sherlock op, uden at kende deres bedsteforældre, der jo var blevet boende i Irland. Derfor siger Sherlock "appear" om sine forfædres liv (jvf. Ovenfor). Her lærte Mycroft formodentlig at køre hestevogn, hvad der jo senere kom ham til gode, da han optrådte som kusk for Watson (Fina).

Men Mycroft nærede ingen ønsker om at blive landmand. Han kastede sig i stedet over juraen og blev efter vel overstået eksamen i 1867, kun 20 år gammel, ansat i et af ministerierne, formodentlig udenrigsministeriet. I 1869 gik Victor Holmes fallit og måtte forlade hus og hjem. Han var imidlertid, som mange irere, musikalsk begavet (det var ikke fra fremmede, at Holmes havde sine musikalske evner), og tjente vel fra hånden og i munden ved at spille violin ved baller i de lokale landsbyer, men Mycroft blev, i kraft af sin gode stilling, den egentlige familieforsørger, og det var ham, der arrangerede, at Sherlock påbegyndte et studium i kemi ved Cambridge universitetet. Det var her, han lærte Trevor Jr. at kende, men efter besøget i dennes hjem (Glor), indså han, at han var kommet på forkert hylde, og selv om han bevarede sin kærlighed til kemien, startede han nu et studium i filosofi (i dag ville vi vel nærmere kalde det psykologi) ved Oxford universitetet. Holmes er således en af de få englændere, der har frekventeret begge de to store engelske universiteter.

Faderens navn var altså Victor. Det var derfor ikke tilfældigt, at Holmes under foregivende af at være nordmand valgte "Sigerson" som sit nom de guerre i sin udlændighed fra 1891 til 1894 (Empt). Det oldnordiske "sigr" betyder sejr, og det genfindes på mange europæiske sprog, dansk, svensk, norsk, hollandsk, tysk etc. (jvf. Valdemar Sejr, Sigurd, Sigbritt, Siegfred). Siger-son betyder altså "søn af den sejrende", og Holmes var jo netop søn af Victor, der på latin betyder sejrherre.

Sherlock og Mycroft Holmes havde ingen efterkommere.

Mer om livet på Andamanerna

av Klas Lithner

I *Sherlockiana* nr. 2-3/82 skrev jag i anslutning till SIGN artikeln *Livet på Andamanerna*, som behandlade Tongas och Jonathan Smalls ögrupp ur historisk och juridisk synspunkt. Nu skall jag istället nämna en roman, som utspelas där något senare.

Förklaringen är att jag på malmöjournalisten Bertil Falks indiska trädgårdsbjudning den 8/8 1992 i Västra Alstad mellan Malmö och Trelleborg träffade fru Bente Arendrup från Köpenhamn. Via Indien kom vi in på Andamanerna, och hun nämnde, att det fanns en nyutkommen prisbelönt roman av Lee Langley vid namn *Persistent Rumours* med ämne därifrån, som var så bra, att den borde översättas, en åsikt, som jag helt delar.

Lee Langley är född i Indien men bor nu i England. Boken, som är hennes sjätte roman, publicerades 1992 av Heinemann och 1993 av Mandarin Paperbacks. Den bygger på det välkända temat "söka sine rötter" och att lösa ett gammalt mysterium. Huvudpersonen är engelsmannen och kartografen James Oakley, född 1911, som efter nästan 80 år återvänder till Andamanerna, där han tillbringade sina första år, för att söka lösa mysteriet med sin mors försvinnande 1919 under en båtresa mellan öarna i ögruppen. Hans far hade varit officer men tjänstgjort i fängelseadministration i Port Blair. Romanen går fram och tilbaka i tiden men till slut får man lösningen: efter ett skeppsbrott blir de övriga överlevande dödade av infödingarna men Oakleys mor och en skeppspojke blir skadade och accepteras såsmåningom av en grupp infödingar. Hon och skeppspojken försöker efter några år fly i en kanot, möjligen för att bespara honom en blodig initiationsrit i puberteten, men de blir upptäckta. Skeppspojken tillåtes emellertid ge sig iväg, och när han lämnar ön, observerar han, att Mrs. Oakley är gravid. Han blir som vuxen skeppare men bevarer denna hemlighet ända tills James Oakleys återkomst, då dennne engagerer honom för att söka återfinna den ö där skeppsbrottet skett. När de efter många besvärligheter lyckats finna den, ser James på stranden en gammel inföding av Jarawastammen med grått hår, som infödingarna aldrig normalt har. Tanken på att det är hans halvbror blir en mycket slående avslutningspoäng.

Boken ger en utomordentlig målande skildring av dels den engelska koloniens tillvaro i den trånga världen på öarna, dels naturen där och skildrar också mera i förbigående förhållandet till fångarna och infödingarna.

ARTHUR CONAN DOYLE: SHERLOCK HOLMES TRIUMFER.

I udvalg ved Bjarne Nielsen.
Ill. med de originale tegninger fra "The Strand Magazine"
Forlaget Sesam 1995, 287 sider, kr. 199.

Det er en smuk bog - stift og soldit bind, tonet I brunt, på forsiden Sydney Pagets udødelige tegning af Holmes og Watson I eksprestoget (rygekupé!) på vej til Exeter for at opklare mysteriet om væddeløbshesten *Silver Blaze*, en af de ti noveller, den kyndige Bjarne Nielsen her har udvalgt og forsynet med et fælles forord til Forlaget Sesam, der selv har taget initiativet til udgivelsen. Det falder på enhver måde smukt I tråd med indvielsen d. 9 september I år af Sherlock Holmes Museet, som samme Bjarne har indrettet I nyerhvervede lokaler I Nykøbing Sjælland (måtte byen skønne på det!).

Havde Holmes andet end triumfer? Ja, blandt de mange hundrede sager, han tog sig af, var der uundgåeligt også nogle nederlag. Watson skriver det, kort og korrekt som altid, I indledningen til *Den Ensomme Cycklist*, som også er medtaget her. Er alle disse ti noveller da triumfer, som den af forlaget valgte titel postulerer? Nej, *Skandale I Bøhmen*, nr. 2 I udvalget, er og bliver et berømt eksempel på en sag, hvor Holmes blev sat skakmat. Men da var han også oppe mod mandkønnets kløgtigste og farligste modstander: kvinden. Her hedder hun som bekendt Irene Adler, og Holmes sænker ridderligt kården for hende, for altid *the* woman I hans liv. Måtte vi mænd altid så smukt erkende vore nederlag!

Og er *Den Fornemme Klient* (nr. 9) egentlig en sejr for Holmes' planlægning? Ganske vist redder han en klient ud af den østrigske kvindebetvinger (og morder) baron Gruners hænder - men tingene løber løbsk og kommer ud af Holmes' kontrol og ender I vitriol og vanvid. Bad timing, Mr. Holmes!

Den fælde, forlaget er gået I, undgår B. Nielsen klogeligt ved at bergunde udvalget med, at de ti fortællinger skal "give en oversigt over Sherlock Holmes' lange karriere som rådgivende detektiv". Her er vi på sikker grund, for Holmes virkede ialt I 23 år, og udvalget spænder over tiden fra 1883 (*Det Brogede Bånd*) til 1902 (*Den Fornemme Klient*) - samt den enkeltstående sag om *Spioncentralen* I 1914.

Den rækkefølge, I hvilken B. Nielsen har valgt at præsentere de ti historier, er dikteret ikke af publiceringstidspunktet I *The Strand Magazine*, men af de skildrede begivenheders "egen tid". Den tidsfølge er særdeles omstridt blandt eksperter. Foregår *Silver Blaze* f.eks. I foråret 1887 eller 1888? I overvejelserne indgår såvel (kendte) data fra Watsons liv som ægtemand som kalenderoversigter og datidens registrerede vejrberetninger. Der arbejdes stadig med sagen.

Derimod er Holmes' alder intet mysterium - han blev født d. 6. Januar 1854, var altså bare 29 år (!) I *Det Brogede Bånd*, og en moden mand på 60, da han, på regeringens indtrængende bønner, afbrød sit I 1903 indledte otium og gik ind og afslørede den tyske spion von Bork I de første dage af august 1914 (*Spioncentralen*)

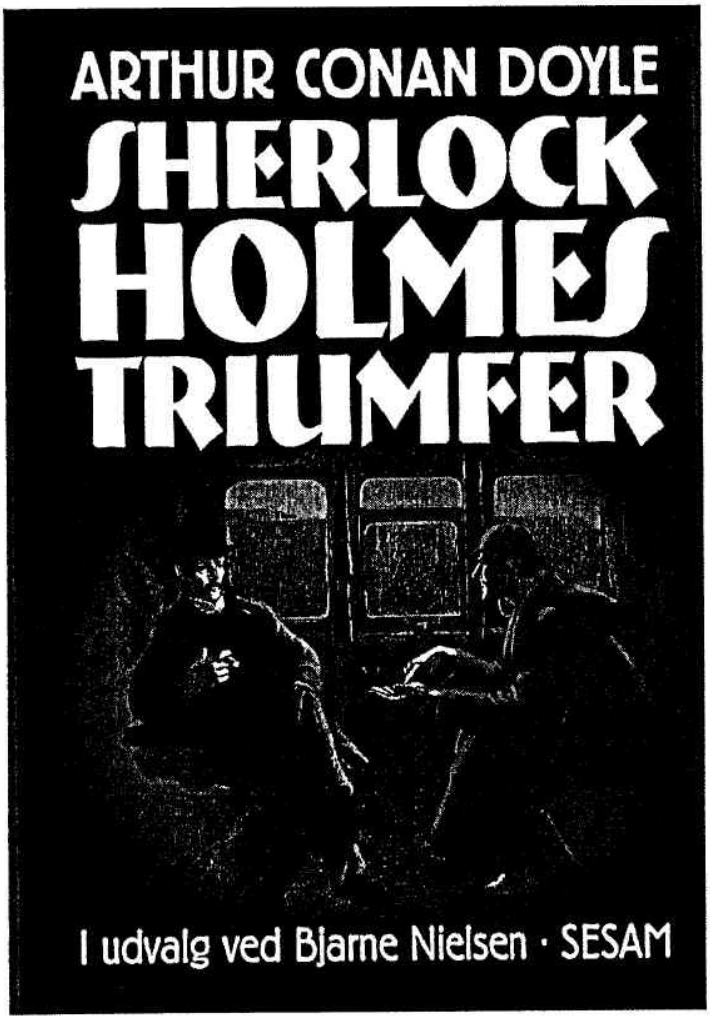

Dén historie er iøvrigt den eneste af de ti, som Watson ikke skrev - den er fortalt I 3. Person, og altså ikke en jeg-beretning som de øvrige. Men hvem skrev den så? Var det Holmes? Eller Doyle? Eller var det alligevel Watson, hvis notater I hvert fald må ligge til grund for den publicerede version? De lærde er ikke enige, men der arbejdes stadig med sagen.

Forlaget angiver ikke oversætterens navn, hvilket er en fejl. B. Nielsen er det ikke, formentlig ligger Verner Seemans solide, men ikke pletfri, oversættelse til grund for de fleste af historierne. Nogen burde rette op på teksten, det er ikke så omfattende som den ny Bibel-oversættelse, men lige så vigtigt.

Forlaget savner så decideret også en fransk ordbog. I *De Rødhåredes Forening* (s. 102) CITERER Holmes den franske forfatter Gustave Flaubert, og begår en lille sproglig fejl (men herregud, det var jo efter hukommelsen!) - men forlaget forvansker hans ord til vrøvl (*rein* I stedet for *rien*). Verner Seemann skrev det korrekt - men hans forklarende fodnote er alt for lang og leddeløs. Må afgjort rettes I de følgende oplag.

Bortset derfra giver den herlige bog fuld dækning for ordvekslingen I *Den Ensomme Cyklist*:

"Mit navn er Sherlock Holmes."

"Du gode Gud!"

P. J. Snare